

Veseli kôsci.

Je solnčece zlato	Pojó mi veselo,
Zašló za goró,	Pojó mi lepo —
Pa kôsci raz trato	Še dolgo zvenelo
Domov pripojó.	Mi bo na uhó:

„Kdor hoče živeti
V radósti srcá,
Naj z nami zna peti,
Naj móli Bogá.“

A. P.

Na paši.

Na paši otroci smo radi,	In kogar pot pelje tod mimo,
Živinico čuvamo mi,	Radosten ozira se k nám,
Če mirna je, pojemo v hladi,	A tudi mi se veselimo,
Da petje nam daleč zveni.	Saj Stvarnik vesel nas je sam.
Ko pesem je naša končana,	A treba že s paše je gnati,
Pa vzamemo knjige v roké,	Pomolzejo krave domá,
Kjer shranjena dobra je hrana	In potlej za južino mati
Za mlade in bistre glavé.	Nam kruha in mleka podá.

—n—

Slovenka.

Pri krstu za Milko krstili so me,
Slovenki mi dali slovensko ime:
Čem Milka se zvati,
Slovenka ostati.

Zdaj v šolo hoditi začela sem že,
In lepega mnogo nas v šoli uče:
Jaz pridna čem biti,
Lepó se učiti.

In vedno lepó se učila jaz bom,
In v šolo prav rada hodila jaz bom:
Navadim se brati
In tudi pisati.

In potlej bom Milka, slovensko dekle,
Ker dali pri krstu so to mi ime:
Čem Milka se zvati,
Slovenka ostati.

A. P.